

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Grof Andrassy in bolgarsko združenje.

Nihče drugi, kakor grof Julij Andrassy, ki je delal pri Berlinskem dogovoru in kateremu je jasna diplomatska zgodovina Balkana iz polupretkega časa, izustil je zadnji ponedeljek svoje mnenje k vročemu vprašanju na Balkanu, zlasti pa k zjedinenju Bolgarske z Vztočno Rumelijo. Kraj in čas, v katerem je govoril preizkušeni diplomat nesta bila umestna in zastran tega se od ust do ust, iz časnika v časnik prenaša desetero vprašanj, katera bi rada dosegla pojasnilo o vnanjem povodu, o osebnem nagibu Andrassyjeve interpelacije v gorenji zbornici ogerski. Zakaj grof ni nastopil, ni svojega stališča poudarjal v delegacijah, kadar je vnanjega ministra imel pred sabo, ko je bolgarsko-rumelijsko vprašanje bilo še na diplomatski poti, ko je zjedinenju bolgarskemu pretela večja nevarnost, največja pač od srbske (avstrijske) strani? Povedati moramo že tu, da se je grof Andrassy v svojem ponedeljskem govoru pokazal starega in logičnega prijatelja bolgarskemu združenju in da je zato molčanje njegovo ob času delegacij tem nerazumniše, ker je to rajši sedaj storil v ogerski gorenji zbornici, ki se odlikuje po svoji politični mlačnosti in zaspanosti, ter se je pri tem s svojo interpelacijo obrnil k ministerskemu predsedniku Kolomanu Tiszi. Ni čuda tedaj, da sedaj javno mnenje stika za razlogi Andrassyjevega „ex tempore“ in da je že uganilo, da je kritika ob jednem program bodočega našega vnanjega ministra — grofa Julija Andrassyja.

Mi ne bomo preiskavali, kakšni osebni nameni so vladali Andrassyja pri ponedeljski interpelaciji, niti, v koliko bodo ti nameni tudi doseženi. Poglavitno nam je vsebina njegove interpelacije.

Grof Andrassy svari, da bi se Bolgarska z Vztočno Rumelijo združila, kakor se za resnico jemlje, na podlagi „personalne unije“, tako da bi knez bolgarski bil od sultana imenovan guverner Rumelije. Po takem združenju bi se odnosaji Bolgarov do Turčije nič ne zboljšali, bi ne postali stanovitiši, marveč bi prejšnje kočljive razmere dobile novo gradivo za prevratne spletke, za nemir, ki bi vedno vzburljal Evropo. Knez kot guverner bi moral poklicati na pomoč turške čete, ako bi se bolgarski narod z nova vzdignil in se še tesneje združiti hotel. Bolgari ne marajo več nositi turškega

suzerenstva in če bode knez bolgarski hotel biti zavoljo oportunitete turški vazal, silil ga bode v samostojnost sam narod njegov. Knez bode dober sosed Turčiji, ako bode Bolgarska nezavisna; knez-suzeren pa ne more biti dober sosed, še manj pa zanesljiv guverner. Ako se ustanovi „personalna unija“, ne bode konec prevratnih idej, a kot guverner bo knez prevrat lahko podpiral, ker bo imel moč za to. Za nemir na Balkanu, za navskrižja mej evropskimi velemoči bodo tako odprti novi viri. Vztočna Rumelija se taka, kakor jo je napravil Berolinski dogovor, ne more vzdržati. To misel je Andrassy imel že na kongresu in hotel je, da bi na mestu Bolgarske po osnovi San-Štefanske pogodbe kongres označil manjšo bolgarsko državo z naravnimi mejami, „ostalo pa, kar bi bilo potreba za varstvo Turčije, naj bi se Turčiji „sans phrase“ dodelilo“. Ko je Andrassy videl, da sta v tej stvari Rusija in Anglija že dogovorjeni, ni več zastopal svoje misli, temveč je gledal, da Turčiji v Vztočno Rumelijo ostane kolikor največ potov odprtih. Turčija svojih pravic ni uporabljala. Rumelija je le na papirji bila turška provincija, v resnici pa ne. Tako je prišlo, da se je Rumelija združila z bolgarsko kneževino v štiriindvajsetih urah. Avstrije naloga torej ne more biti, da bi zavirala združenje, da bi se poganjala za „status quo ante“, nego dosega naj rešitev takšno, katera bode trajna in stanovitna.

Predsednik Tisza, iz katerega je govoril vnanji minister grof Kalnoky, dal je na Andrassyjevo interpelacijo kratek odgovor brez stvarne vsebine. Grofa Andrassyja ni mogel potolažiti s pojasnilom, kakšno stališče Dunajski kabinet zastopa nasproti baje nameravani „personalni uniji“ Bolgarske z Rumelijo.

Ali mi smo zopet jedenkrat čuli madjarskega grofa diplomatsko modrost. Z močno logiko nas je uveril o nepravilnostih, ki bi jih imela „personalna unija“ Bolgarov, že smo mu voljni izreči hvaležno priznanje, da bi on rad Bolgarom dal več, kakor si tačas sami želijo, namreč celo realno unijo. Mi simpatizujemo z bolgarskim narodom, ki tako pogumno zastopa prepričanje o narodnem svojem poklici in mrzi nam vsako vedenje, katero ta narod ovira v njegovih pravičnih težnjah.

Toda vselej bomo simpatičen glas za Bolgare dvomovito analizovali, kadar prihaja od protislovanke, madjarske strani. Tako tudi sedaj, ko Bolgarom svojo naklonjenost kaže grof Andrassy. Realna

unija je sigurno boljši od personalne, ako se govori o zjedinenju jednoličnega naroda. Z realno unijo bi se bolgarska država osamosvojila in okreplila. Toda, ako mi v tem vidimo moč jednega slovanskega naroda. Madjarska politika vidi v takem bolgarskem zjedinenju poleno, ki bode tolklo ob ruska kolena, kadar bi se hotela pomakniti proti Carigradu. Močan in samosvesten bolgarski živelj v svoji državi bode najboljša trdnjava proti ruskemu natisku na Balkan, v obližje viteških Madjarov. To je morebiti blodnja, a v tej blodnji ne živi le grof Andrassy, nego tudi lord Salisbury in po tej blodnji ravna se vsa orientalska politika glede na Balkan, po vnanjem soditi. Ker je grof Kalnoky vnanji minister države, katera skuša z Rusijo hoditi po jedni stezi, zato meni prejšnji vnanji minister, da bode Avstrija preveč delikatna z Rusijo in da v realno unijo ne bo dovolila proti volji Rusije. Prijateljstvo avstrijsko-rusko bode Madjare in iz teh bolečin izvira interpelacija grofa Andrassyja, ne pa iz simpatij do Bolgarov. To je pravo madjarsko zlató.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Ako zlagamo navedene statistične podatke v računanje, na katero se opira predlog najudanejših podpisane zbornice, pokažejo se sledeče številke škod v goldinarjih za 1000 delavcev, v drugem petletju zavarovanja po avstrijski največjini družega mezdinega razreda (300 gld.) poleg spomenice avstrijske rudarske obrti za leto 1882, str. 6, onemoglih 675 à 25 odstotkov rente, torej à 75 gl.

dá skupaj	506 gld. 25 kr.
poleg izkaza Dunajske splošne	
podporne blagajnice za delavce	
in onemogle: 1413 osmrtnih	
slučajev à 1/2 od 300 gld.	2119 „ 50 „
7993 dni bolehanja po 90 kr.	6923 „ 70 „
za 1000 delavcev skupaj	9549 gld. 45 kr.
in torej za 1 delavca blizu 9 gold. 55 kr. stroškov.	
Po nemškem napovedanju: osmrtnih nezgod	
1 1/2‰ in onemoglosti 1 1/4‰ à 25‰ ali 75 gold.	
v enakem manjšem razmerju se šteje 6 osmrtnih	
slučajev à 1/2 dá	206 gld. 25 kr.
od 300 gld. dá	900 „ — „
1000 dni bolehanja po 90 kr.	900 „ — „
za 1000 delavcev skupaj	2006 gld. 25 kr.
in za jednega delavca torej blizu 2 gld. stroškov.	

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

(Dalje.)

VII.

Videla me bodeš še jedenkrat v tej podobi, in tist dan bode poslednji.

Ta razgovor ni ostavil preglobokih utisov v Toničinem duhu. Ker se je Lotarjevo ime nagosto omenjalo v krogih, v katere jo je uvela sestra, spomnila se je vselej, kadar ga je čula, onih čudnih in nenavadnih mnenij, katera jima je bil razlagal Matej; a to je bilo samo mimogredoče vznurjanje in sramovala bi se bila, udati se mu. Razmišljajočo v prvem trenutju o vtisi, kateri jej je vtisnolono ono pripovedovanje, užalilo jo je, da si ni mogla ustvariti o Lotarji trdnega in varnega soda;

toda nje nprav ni bil tak, da bi se bila bavila dolgo časa z brezuspešnim ugibanjem o stvareh, dirnovših se je toliko rahlo. Čim silnejše so objemala nje čustvo bližnjo okolico, tem menj so jih mikale neznanne stvari.

Kar se razleti nekega dne po Benetkah govorica, da je Lotar prišel in to govorico je navdušeno veselje radostnega naroda brzo potrjevalo in širilo, da je dospela naglo do Toničinih ušes. Baš tist dan imela je iti z gospo Albertovo v neko družbo, sestavljeno z večine iz same inostrane gospode, katero so privabile v Benetke pustne veselice; shajala se je sedaj ter sedaj, da se je zabavala z godbo.

Jedva prideta naši sestri tja, ko naznani sluga gospoda Lotarja. Hipno gibanje začudenja in vzradovanja preveje društvo ter vzruža osobito gospo Albertovo, katero so vse nenavadne ideje zelo lahko zanimale. Zdelo se jej je, da nje čustvo napoveduje srečo in ker so se vse nje misli sukale okolo Tonice, stisnola jej je naglo roko, ne da bi prav za prav vedela, kaj naj bi to značilo. Tonico je

ta novica drugače dirnola; nekaka groza jej je zožila srce, ker se je vspomnila, slišavši Lotarjevo ime, nekaterih vznemirljivih in strašnih okolištev, katere jej je vzbudilo pripovedovanje starega upravitelja. Nekaj časa se celo ni osmelila, upreti oči vanj, a potem ga je videla razločno, ker je bil blizu nje ter jo je, če se ni motila, baš opazoval, ko se je ona vanj ozrla. V istem trenutju obrnola je svoje oči strani, a vender jih ni ustavila na nobenej drugej stvari. Opiraje se ob starinsko mramorno vazo, v katerej so cvele cvetice, pretvarjala se je, kakor bi se zanimala za jako malo zabaven razgovor, da bi tem laže obračala svojo pozornost drugam. Gledajoč ga, preletalo je Tonico čustvo, kakeršno ni dotle še nikoli čutila; zdelo se jej je povse neznano in novo. To ni bila več groza; nič bolj ni bilo podobno onemu čustvu, kakeršno si je mislila, da ga obudi prvo rajanje ljubezni; bilo je nekaj nedoločnega, negotovega, temnega, sodržavalo je nekaj spomin, nekake sanje ali nekake prijetnejše mrzlice. Prsi so se jej siloma dvigale, udje se jej tresli, oči kalile, nedopovedna medloba jo je

Iz tega sledi, da bi moral vsak zavarovanec po obsegu avstrijske statistike v zavarovanje uplačevati 9 gld. 55 kr.; po obsegu statistike nemške države pa bi vsak zavarovanec uplačeval le 2 gld., da bi se pokrivali stroški, ki bi jih imelo vesoljno državno zavarovanje.

Dokazano je da sme poleg statistike nemške države računati za vsacega delavca jeden sam dan bolezn na leto, ako bi jih bilo zavarovanih dva milijona; Dunajska občna podpora blagajnica za delavce in onemogle pa izkazuje za dobo 1870/1884 7.69 dni bolehanja za vsacega delavca na leto ob povprečni udelžitvi 17.740 delavcev.

Računimo torej za slučaj vesoljnega obveznega zavarovanja k večemu tri dni bolehanja — kot povprečno število za oba statistična podatka — za delavca na leto, nabere se v petdesetletni zavarovalni dobi zavarovalnine, glavnice in obrestnih obrestij sedmerokrat toliko, kolikoršna je bila zavarovana letna mezda, ako je delavec v tej dobi zavarovalnino tudi uplačeval, kakor kaže pridejano računsko kazalo.

Nabera zavarovalnin, glavnice in obrestnih obrestij v petdesetletni zavarovalni dobi ob 3 dneh bolezn na leto.

Leta zavarovalne dobe	Zavarovalna mezda	5 % na zavarovalnino	Uplačilo za 3 dni bolezn na leto	Letni prebitok				Skupni letni prebitok
				Ostanek od zavarovalnine	4 % obrestna imovina	Imovina iz minolega leta		
1	II. raz. f. 300	f. 15.—	à 50 s. f. 1.50	13 50	—	—	—	13 50
2	"	"	"	13 50	54	13 50	27 54	27 54
3	"	"	"	13 50	1 10	27 54	42 14	42 14
4	"	"	"	13 50	1 69	42 14	57 33	57 33
5	"	"	"	13 50	2 29	57 33	73 12	73 12
6	"	"	"	13 50	2 92	73 12	89 54	89 54
7	"	"	"	13 50	3 58	89 54	106 62	106 62
8	"	"	"	13 50	4 26	106 62	124 38	124 38
9	"	"	"	13 50	4 97	124 38	142 85	142 85
10	"	"	"	13 50	5 71	142 85	162 06	162 06
11	"	"	"	13 50	6 48	162 06	182 04	182 04
12	"	"	"	13 50	7 28	182 04	202 82	202 82
13	"	"	"	13 50	8 11	202 82	224 43	224 43
14	"	"	"	13 50	8 99	224 43	246 91	246 91
15	"	"	"	13 50	9 87	246 91	270 28	270 28
16	"	"	"	13 50	10 8	270 28	294 59	294 59
17	"	"	"	13 50	11 78	294 59	319 87	319 87
18	"	"	"	13 50	12 79	319 87	346 16	346 16
19	"	"	"	13 50	13 85	346 16	373 51	373 51
20	"	"	"	13 50	14 94	373 51	401 95	401 95
21	"	"	"	13 50	16 08	401 95	431 53	431 53
22	"	"	"	13 50	17 26	431 53	462 29	462 29
23	"	"	"	13 50	18 49	462 29	494 28	494 28
24	"	"	"	13 50	19 77	494 28	527 55	527 55
25	"	"	"	13 50	21 10	527 55	562 15	562 15
26	"	"	"	13 50	22 49	562 15	598 14	598 14
27	"	"	"	13 50	23 93	598 14	635 57	635 57
28	"	"	"	13 50	25 42	635 57	674 49	674 49
29	"	"	"	13 50	26 98	674 49	714 97	714 97
30	"	"	"	13 50	28 60	714 97	757 07	757 07
31	"	"	"	13 50	30 28	757 07	800 85	800 85
32	"	"	"	13 50	32 03	800 85	846 38	846 38
33	"	"	"	13 50	33 85	846 38	893 74	893 74
34	"	"	"	13 50	35 75	893 74	942 99	942 99
35	"	"	"	13 50	37 72	942 99	994 21	994 21
36	"	"	"	13 50	39 77	994 21	1047 48	1047 48
37	"	"	"	13 50	41 90	1047 48	1102 88	1102 88
38	"	"	"	13 50	44 12	1102 88	1160 50	1160 50
39	"	"	"	13 50	46 42	1160 50	1220 42	1220 42
40	"	"	"	13 50	48 82	1220 42	1282 74	1282 74
41	"	"	"	13 50	51 31	1282 74	1347 55	1347 55
42	"	"	"	13 50	53 90	1347 55	1414 95	1414 95
43	"	"	"	13 50	56 60	1414 95	1485 05	1485 05
44	"	"	"	13 50	59 40	1485 05	1557 95	1557 95
45	"	"	"	13 50	62 32	1557 95	1633 77	1633 77
46	"	"	"	13 50	65 35	1633 77	1712 62	1712 62
47	"	"	"	13 50	68 50	1712 62	1794 62	1794 62
48	"	"	"	13 50	71 78	1794 62	1879 90	1879 90
49	"	"	"	13 50	75 20	1879 90	1968 60	1968 60
50	"	"	"	13 50	78 74	1968 60	2060 84	2060 84

Delavcu, ki bi bil 50 let zavarovan in bi le za 3 boleznine dni na leto stroškov imel, nabralo

vso prevzela. Zaman je izkušala oprostiti se tega mamila; nje napor so je še večali. Čula je o nepremožnej otrplosti zablodivšega potnika, katerega kača boa vzdreni z jednim pogledom v amerikan-skih gozdih; o vrtinci, zajemšem pastirja, kateri pride, sledeč svoje koze, do vrhunca kakega veli-kanskega Planinskega grebena, da ga preslepi v trenotji krožno vrtenje brezen, dozdevajoč se nje-govej domišljiji kakor bi bila čarovno zrcalo, ter zastrmoglavi radovoljen v strašne njih globine, ker ne more se ustavljati tajnej sili, burečej ga ter mi-kajočej. Nekaj podobnega in baš tako nerazložnega čuvstvovala je ona, nekaj nežnega in mrzkega, kar je osupnolo, odbijalo, kar je vabilo ter pojilo nje srce; tresla se je. To trepetanje jej je bilo dovolj običajno ter ni plašilo gospe Albertove; vendar je žurila Tonico, da bi šli, in Tonica je tega želela. Poskusila je vstati, toda omahnola je, sela nazaj ter se nasmehnola gospe Albertovej; ta je mislila, da naznanja ta smehljaj, da bi rada še ostala. Lo-tar se ni premekol z mesta.

(Dalje prih.)

bi se v tej dobi zavarovalnine, glavnice in obrestnih obresti gld. 2060 64.

Vse številke tedaj jasno govore, da bi bilo ži-vetno obvezno vesoljno zavarovanje vseh delavcev osnovano na podlagi tega predloga.

Sicer je pa ločenje zavarovanja za slučaj bo-lezni od zavarovanja proti nezgodam, s preskrblje-vanjem v starosti ali ne, tudi zaradi tega neugodno, ker se v slučajih neosmrtnih nezgode le prav redko-krat da določiti, je li dolžnost izplačevanja od-škodnine podporni blagajnici za bolne ali pa zava-rovanju proti nezgodam. Ako bi se pa vsa zava-rovanja združila, take težkoče bi se niti ne po-javljale.

Izvestno se more tudi reči, da bi osnova po državi prirejenega zavarovalnega urada ne bila prav nič težavna, ako bi državni zavarovalni urad, oziroma pokrajinski zavarovalni uradi vsprejeli tudi opravljanje zavarovanja za slučaj bolezn, ker bi se po upravni udeležitvi delavcev in gospodarjev mnogo uprostila ter bi bila cenejša.

Za tako obširno delovanje, kakor bi ga imelo državne zavarovanje, je prosta in točna razvrstitev opravil nepogojno potrebna. Neizbežno potrebna je tedaj tudi tesna in natančna razvrstitev zavaroval-nine s stalnimi postavki, ki bi bili toliko viši, ko-likor veči bi bila nevarščina; naposled bi bilo po-trebno tudi zavarovanje po določeni mezdi, oziroma po mezdah razredih. Sicer nimamo zanesljivega merila, po katerem bi se mogli določiti taki po-stavki; toda resna in trdna volja, naj bi se pričelo s takim ljudomilim delom, našla bi za začasno na-redbo dovolj opore v sestavljenih statistikah nem-ške države, avstrijske rudarske obrti, avstrijskega zavarovalnega društva proti nezgodam in več dru-zih podpornih blagajnic in na podlagi teh bi se dalo vsaj približno pravo zadeti.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. januarja.

Veliko brupa je napravil ukaz **naučnega ministra**, da se mora iz šolskih bibliotek odpra-viti knjiga: „Die grossen Schlachtstage aus dem Nationalkämpfe Deutschlands gegen Frankreich im Jahre 1870“. Ta knjiga je bila jako sposobna go-jiti velikonemške ideje v srcih avstrijske mladine in jo tako pripraviti za bodočo Veliko Nemčijo, ki naj bi se raztezala do Jadranskega morja. Vsak pravi rodoljub mora biti vesel, da se je ta knjiga odpravila iz naših šolskih knjižnic. Da to našim Velikonemcem ni po volji si lahko mislimo.

Vnanje države.

22. t. m. so makedonski prostovoljci iz od-delka Panice z zastavami in vojaško godbo prišli pred palačo **bolgarskega** kneza in mu napravili veliko ovacijo. Knez prišel je na balkon, zahvalil se je prostovoljcem in svetoval makedonskim vojvo-dom, da naj skrbje za mir in red v Makedoniji. Vojvode so se pritoževali, da grški agitatorji šču-vajo narod k ustaji. Vojvode so obljubili vse sto-riti, da se ohrani red v tej pokrajini. — Ker je na Angleškem konservativno ministerstvo dobilo neza-upnico in pride morda Gladstone na krmilo, je upanje, da se bode kmalu vzhodnorumelijsko vprašanje ugodno rešilo. Največja ovira bilo je angleško-rusko nasprotje. Ker je Gladstone prijatelj Rusom in sam priznava, da jim gre prva beseda na Bal-kanu, se bosta Anglija in Rusija že v tej stvari sporazumeli.

Že vlani sta nekda **Grška** in **Srbija** skle-nili pogodbo, po kateri spadajo Melnik, Novi ro-kop, Strumica, Bitolija, Ihrida in južni breg reke Skunbe do Jadranskega morja v mejo grških, ostalo makedonsko ozemlje pa k ozemlju srbskih interesov. Ti dve državi sta sicer sklenili, da takoj ne bosta skušali prilastiti si teh krajev, ampak bosta z vsemi sredstvi, kolikor jih imata na razpolaganje, ovirali v teh krajih razvoj bolgarstva.

Nevarnost, da **Grki** začno vojno se je vidno povečala, ker je na Angleškem palo konservativno ministerstvo. Angleški liberalci pa simpatizujejo z Grki. Grki so se že bili obrnili do Gladstone, ko so čuli, da Anglija hoče z vso energijo zabranjevati Grkom vojevanje. Gladstone je v svojem pismu na Atenskega župana izrekel nado, da se Grki ne bodo upirali nasvetom velevlavstij. V ostalem je pa to pismo Grkom v jako prijaznem duhu pisano. Zate-gadelj bodo Grki vsekako iz njega sklepali, da njim Anglija ne bode nasprotovala, ako začno boj, če njim tudi pomagala ne bode. — Kakor se vidi iz grških oficijoznih listov, hočejo Grki ostati na epi-roškej meji samo v obrambi, bojevat si pa mislijo v Makedoniji. Seveda v Makedoniji je večina pre-bivalstva bolgarska in ta pokrajina je za zmeraj za helenstvo izgubljena, ako si jo hitro ne prisvoje.

Rusija hitro nadaljuje grajenje transkaspiske železnice. 13. decembra bila je ta železnica dode-lana do Askabada, do konca marca bode pa že do

Merva. Potem bode Rusija skušala pregovoriti An-gleže, da se zveže ta železnica z indijskimi želez-nicami, kajti potem bode mogoče priti v 10 do 12 dneh iz Londona v Indijo. Najbrž bodo Angleži v to privolili, ker bode tačas v Angliji skoro go-tovo prišel na krmilo Gladstone, ki jako zagovarja pri vsakej priložnosti prijateljstvo z Rusijo. To bode pa tudi mnogo koristilo angleškej trgovini.

V **Abesinijo** prišlo je nekda mnogo ruskih kozakov pod vodstvom atamana Nikolaja Jovanoviča. V Asumari so jih Abesinci prijazno vsprejeli. Pri obedu so peli rusko himno. Rusko zastavo pozdra-vili so Abesinci s 5000 puškinimi streli. Kozaki pri-nесли so seboj mnogo svetih podob in portretov rus-kega carja. „Novoje Vremja“ misli, da se bodo mej Rusijo in Abesinijo ustanovile podobne razmere, ka-kor so mej Rusijo in Črnogoro.

Kakor se poroča iz Londona namerava **an-gleško** ministerstvo odstopiti, ker je dobilo v zbornici nezaupnico. Gladstone bode poklican, da sestavi novo ministerstvo. Sicer bode pa Gladstone imel dovolj težav, ako se bode hotel obdržati na krmilu. Mej liberalci ni prave jednosti. Pri zadnjem glasovanju je vlada le zato za toliko glasov ostala v manjšini, ker je 76 Parnellovcev glasovalo z opo-zicijo. Gladstone se bode moral vedno ozirati na Irce, ako se bode hotel vzdržati. Na izjemne zakone na Irskem sedaj v Londonu že nekda nič več ne mislijo.

Dopisi.

Iz Gorice 27. januarja. (Obravnava o konfiskaciji „Soče.“ — Ajševska zadeva. — Še jedenkrat Gregorčičeva interpe-lacija. — Dr. Bizzaro in prof. Maionica.) Tedaj pet mesecev je potreboval g. državni prav-nik, da je preštudiral ugovor zoper konfiskacijo „Soče“; pričakovati je bilo radi tega, da bode raz-prava temeljita, prepričevalna, tako da se vsak Slovenec ukloni pred razlogi gospoda državnega pravnika ter nedvojbeno pripozna in spozna, da je naša okrožna sodnija res središče pravice in jed-nakopravnosti. Ni nam namen razmotrovati, kakšen utis je ona obravnava na nas naredila, konstatovati hočemo pa, da utis na „Sočinega“ zagovornika, g. viteza dra. Tonklija, ni bil posebno ugoden, kajti ugovarjal je državnemu pravniku tako, da je nje-gove razloge popolnoma ovrigel, o čemer se vsakdo lahko prepriča iz obširnega popisa one obravnave v 4. št. „Soče“ iz dne 22. t. m. Vidi se pa, da tudi zagovornik dr. Tonkli ni sodnikov prepričal o ne-utemeljnosti pravnikovih razlogov, ker so ugovor zavrgli in konfiskacijo potrdili, a gospod zagovornik je takoj objavil priziv na višjo sodnijo.

Ta pravda je bila zanimiva še z drugih sta-lišč, kajti po nji se je še le poizvedela uradna taj-nost, da je preiskava zoper one mladeniče Goriške, ki so škandal v Ajševici izzvali, ustavljena, ter da se bode vendarle obravnava zoper Ajševske fante vršila. Zadeva vleče se že kot morska kača in go-vorilo se je, da bode vse zaspalo, sedaj vendar smemo biti prepričani, da pride vsa zadeva pred sodnijo in da pride tudi resnica na dan. Saj so že tako bili Ajševski fantje nemirni, ker so se bali, da bode stvar zaspala, sedaj bodo imeli priliko, da javno pred sodniki in pred vsem narodom povedo, kar vedo.

O znani interpelaciji dra. Gregorčiča, ki je pouzročila, da je gospod Valentin Devetak, bivši voditelj mestno-odrejeni sodniji, na lastno prošnjo svoje mesto ostavil in prestavljen bil k c. kr. okrožni sodniji, govori in piše se mnogo. Ž njo pečala se je tudi odvetniška komora, v kateri so nekateri go-spodje odvetniki hoteli izreči g. Devetaku zaupnico, češ da je bil on po oni interpelaciji zadet; a ka-kor je že navada pri takih zadevah, so oni go-spodje, ki so hoteli imenovanemu sodniku koristiti, ravno nasprotno dosegli. Jeden italijanskih odvetni-kov se je odločno izrekel zoper zaupnico v odbo-rovi seji, ker je on sam tudi slišal pritožbe, ka-koršne so bile v interpelaciji navedene, dostavlja-joč, da naj se fakta overžejo, ako neso istinita, inace pa naj gospodje molčijo. To pa ni zadostovalo nekim gospodom, sklicali so še občni zbor odvetni-ške komore, da bi vendar prišli do zaželjene zaup-nice; a k temu zboru ni menda nikdo prišel razen predsednika, tako da ni o izidu in zaupnici niti duha niti sluha več. Vse, kar se je dalo doseči v tej za-devi, bil je menda neizmerno surov, židovsko — nesramen osten napad na dra. Gregorčiča v tukaj-šnem „Corrieru“, o katerem smo že zadnjič po-ročali.

Do pravde mej doktorjem Bizzarom in profe-sorjem Maionico ne pride, kar je bilo vsakemu, kdor tukajšnje razmere natanko pozna, že a priori

znano. Dr. Bizzaro preklicuje svojo izjavo, ki je bila natisnena v „Rassegni“. Zanimiv je ta preklic v tem oziru, da profesor Maionica ne more tajiti, da ni prodajal izkopanih stvarij, iz Ogleja v London, poudarja se le, da je bil v to pooblaščen. Tudi prav!

Iz Trsta 24. januarja. [Izv. dop. (Volitve v mestni in deželni zbor Tržaški.) (Dalje.)] — Tako se je sramotno porušila vladna trdnjava tretjega volilnega razreda. S temi podatki se lahko tolmačimo tužno stanje, v katero je napačna politika tukajšnjega namestnika in njegovega društva Associazione Pol. tretji razred pripravilo. Kar so v svoji slepoti toliko časa pripravljali, sedaj pa imajo — politični poraz — sramoto — po vrhu pa še vse posledice, ki bode iz teh nesrečnih volitev izvirale. Naj čitatelj suče in sestavlja podana števila, kakor mu drago, zmeraj mu bodo le pričala, da je tu mnogo gnjilega, ki v tretjem volilnem razredu sapo avstrijskega domoljuba kuži. Razred šteje 787 c. kr. uradnikov, pa propadli vladni kandidati dobe le pa 808 do 854 glasov!! Denimo, da so na komando vsi od prvega do zadnjega glasovali za vladne kandidate društva Associazione Pol., kako žalostno, če vlada v tem razredu nema več privržencev mej nezavisnimi meščani volilci nego 21 do 67! Pa pomislimo, da je od vseh oddanih glasovnic najbrž bilo ravno $\frac{3}{7}$ uradniških, ker voliti je moral priti vsak c. kr. uradnik — celo z dopusta so jih oddalec tirali v mesto, da so svojo glasovnico oddali.

Pomislimo dalje, da je mej volilci — ki so se tudi volitve udeležili — 16 duhovnikov (s škofom), ki so kot vrni Avstrijci gotovo za vladne kandidate glasovali; morebiti je tudi onih 5 duhovnikov, ki so v mestnih službah, tudi glasovalo za vladne kandidate. In sam škof je gosp. Depretisu po nepričakovanem pobotji to naravnost v imenu svoje duhovščine zatrjeval. Pomislimo dalje, da so v tem razredu vsi pomorski kapitani, tudi mnogobrojni Lloydovi — in ti zadnji so vsi na višje povelje Lloydovega voditeljstva za vladne kandidate glasovali; celo glasovnice z imeni so morali izkazovati! Pomislimo dalje, da je v ta tretji razred po tožbi, obsodbi in vladinem ukazu prišlo 140 konsortov, ki so gotovo že iz hvaležnosti za podarjeno jim volilno pravico volili vladne kandidate. Res je mej temi 140 konsorti 112 c. kr. uradnikov. In ostali so skoro sami morski kapitani! In vkljub temu tolik poraz vladne stranke!

In vsi stalno najeti ali pa le za volitve kupljeni časniki so trobili in bobnali, češ konec bode irredentarstva v Trstu. V tretjem razredu je zastopana vsa inteligencija, ves cvet Tržaškega neobraženega sveta, ta bode Progressovcem že pokazala zobe ter izvolila vladne kandidate. Pa zgodilo se je prav nasprotno. Kako so zaslepljeni vladni voditelji in njih merodajni pristaši strmeli nad izidom volitev! Kaj takega neso pričakovali do zadnjega trenutka. Še predzadnjo soboto večer je vladi prijazna Unione operaja imela vse pripravljeno, da bi na slavnostnem plesu o polnoči slovesno praznovala zmago vladne stranke. Sam gospod namestnik s kortežo prišel je na ples, da bi bil na svojo osebo nakopil vse namerovane ovacije. In prebiranje in pregledovanje glasovnic je isti večer trajalo do polpolnoči. Kako kisli obrazi na rečenem plesu, ko so izvedeli, da so irredentarski kandidati prodrli! Zaman so bile vse priprave!

Po strahovitem pobotji ne pomaga tarnati. Nič ne pomaga tudi, da vlada in nje slepa stranka sedaj tega sedaj onega dolži, da je nje sramotni poraz zakrivil. Kaj pomaga vladi, da sedaj glasovnice na namestništvu pregleduje in opazuje? S takimi policijskimi sredstvi se tu nič ne opravi. Kaj pomaga, da so nekateri vladni in poluvladni listi zatrobili, češ Hrvatje, stranka dr. M. — in Dunajski listi so ime kar celoma zapisali — je zakrivila, da je vladna stranka toli sramotno in nepričakovano propala, ker jih je 41 zavednih teh narodnjakov za progressovce glasovali. Kdo bi to spričal? In vse tako sumničenje je grdo policijsko opravljanje. Jednake vrste sumničenje je bilo ono priduševanje visokega človečeta pri namestništvu, ki je krepkega hrvaškega duhovnika pestil, da je res dr. M. stranka vse zakrivila. Da je to bilo res, hotel bi tej stranki očitno čestitati, da je prišla do tolike veljave; vsaj je merodajni krogi pri bodočih volitvah ne bodo prezirali. Neosnovano je dalje sumničenje, češ Slovenci, volilci v tretjem razredu, so zakrivil poraz, ker neso za vladne kandidate glasovali ali pa ker so za progressovce kompaktno glasovali. Kdo to more spričati? Vse pregledovanje in opazovanje gla-

sovc te obkrižde ne bode dokazalo. Sedaj valite krivdo na Slovence, prej jih pa še poznati niste hoteli! Zaslepljenci in kratkovidneži! vam bi bili Slovenci dobri, da bi vi z njimi po Irredenti udrihali, samim Slovencem ste pa vi toli nevarni sovražniki, če ne še nevarniši nego je vsa irredentarska stranka! Prav smešno pa je, da bi bil neki dohtar Zguba zakrivil strašansko pobotje vladine stranke na volišči, ker je zoper nje kandidate agitoval. Saj dohtar Zguba nema pri nikomer najmanj šega upliva.

Odveč bi bilo tukaj naštevati še druge take prazne izgovore in neosnovane obkrižde, s katerimi se poražena vlada tolaži in Dunajsko vlado slepi. Temu porazu kriva je le vsestransko napačna politika naše deželne vlade, ona napačna politika, ki se depretisovanje imenuje. Nasleške te napačne politike naše deželne vlade pravi avstrijski rodoljub tem močnejše obžaluje, ker mu očitno pričajo, da se duh, da se živelj avstrijskega rodoljuba v našem mestu silno krči, da naglo izginja tudi iz src takozvane inteligencije Tržaške, da najbrže izginja celó iz krogov c. kr. uradništva. Na to žalostno zadnjo prikazen morali bi misliti, če so prej navedena in druga jednaka očitjanja le količjak dejansko podprta.

Napačna politika deželne vlade le širi protiaustrijski duh, le okreplja irredentarstvo, kar se najočitneje kaže, če sedanje volitve primerjeno volitvam leta 1882. Pred tremi leti so v tem III. razredu c. kr. uradnikov irredentarij zmagali samo z dvema kandidatom, sedaj z najmanjimi. In ker se vladni kandidat Vierthaler po svojih govorih in svojem delovanju in glasovanju v zadnjem mestnem zboru lahko moj progressovce vrsti, lahko irredentarij trdi, da so zmagali z vsemi 12 kandidati. In kaj bi bilo še, ko bi konsortov ne bilf urinili v volilni imenik?! Ali ni res avstrijsko vladanje uspešno: prej 10 svojih izvoljenih kandidatov sedaj komaj jednega — in še ta je kaj nezanesljiv! To je napredek, da gorje! Napredek v treh letih — prav za prav v dveh letih in pol, ker volitve se bi bile imele že v juniji vršiti, pa vlada jih je zavlekla, da bi vse za izid prav gotovo pripravila! Če bomo toli napredovali, požrlo bode irredentarstvo tudi tretji razred za vse bodoče čase. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Posnemanja vredno.) Občespoštovani rodoljub, g. Ivan Vilhar, veletržec v Ljubljani, pristopil je k „Glasbeni Matici“ kot ustanovnik.

— (Schärfere Tonart) mora sedaj čutiti tudi že tukajšnje filharmonično društvo. Ker društveni pevovodja g. Zöhrer ni prišel na „kneipo“ nemških turnarjev v Silvestrov večer, da bi bil vodil zbor in baje zaradi dveh ultra-nemških pesnij, ki ste bili na programu, izstopilo je nad deset pevcev-turnarjev, na čelu njim znani profesor Binder, učitelj šulferajnske šole Uhl itd. iz filharmoničnega društva. Vsled tega „štrajka“ prišel je društveni ravnatelj dr. Keesbacher, ki praznuje danes svojo srebrno poroko ob namenjeno podoknico, ker je število filharmoničnih pevcev sedaj prepričilo, da bi mogli javno nastopiti. Profesor Binder razvija se vedno bolj kot „enfant terrible“.

— (Pomnoženi odbor za Sokolovo maskarado) imel je včeraj sejo, pri kateri so se dogovorile in sklenile razne priprave za to veselico, katera bode tudi letos nadkrilila vse druge.

— (Umrli) je predvčeraj g. Ivan Lamovec, bivši trgovec, večletni član pevskega zbora, jedva 27 let star. Lahka mu zemljica!

— (Iz Braslovč) se nam piše: Tukaj se nameruje osnovati podružnica sv. Cirila in Metoda. Prihodnjo nedeljo dne 31. januarja t. l. ob 3. popoldne, o tej zadevi pogovor pri Blažetu v Rakovljah blizu Braslovč. Do sedaj je upisanih čez 55 udov. Vabi vse domoljube na pogovor

osnovni odbor.

— (Razvrstitev dijakov „po zasluženju“) je odpravljena. Naučni minister doposlal je vsem deželnim šolskim oblastvom ukaz, da se v bodoče dijaki po gimnazijah in realkah nemajo več „locirati“, da ima torej v pričevanju odpasti „lokalno“ število. Ta „iz pedagoških razlogov“ ukrepana naredba bode profesorje rešila truda, ki so ga imeli pri tehtanju tacega zlata, boljše dijak bo pa užalila, ker svet ne bo takoj v njihovih pričevilih čital, da je še kdo slabši od njih.

— (Skala utrgala) se je včeraj pri drugi železniški stražnici pri Zagorji ob Savi in priletela

je s toliko silo na železniško progo, da je 4 relse (šine) razbila in progo zasula. Zgodilo se je to pred 5. uro popoldne, kmalu potem, ko se je popoldanski vlak proti Zidanemu mostu odpeljal. Brzovlak ustavili so na postaji v Zagorji, kjer je skoro jedno uro čakal, da so tir potrebili in popravili. Da so se potniki preko mesta, kjer se je to zgodilo, v velikem strahu vozili, si vsakdo lahko misli.

— (Velik lov na „volka“) bil je pretekli teden v Št. Vidu na Dolenjskem. Prava „črna vojska“, oborožena s puškami, vilami, sekirami in drugim morilnim orodjem odpravila se je nad divjo zver. Sreča bila jim je mila, kajti kmalu zapazijo volka. Sprva spreletel je strah bojovite vrste, zdajci pa začno puške pokati, gost dim vali se v zduh in kmalu je bitka dobljena. Od štirih krogelj zadet obležal je krvolčni „volk“. Junaški lovci so smrtno zadetega potem s koli in vilami do dobrega ubili, potem pa slovesno odpeljali v Rudolfovo, da potegnejo določeno nagrado. A v Rudolfovem povedali so jim, da je ubit volk — pes. In tako je tudi bilo. Posestnik ubitega volka-psa, mesar Ubelčan iz Št. Vida, je že tožboložil in zahteva 50 gld. odškodnine. To so bili dolgi obrazi! Kdaj pač pojdejo dotični lovci zopet na volka?

— (V Šent Vidu pri Zatičini) ustanovila se je prostovoljna požarna bramba. Pravila so že potrjena.

— (Narodno bralno društvo v Dolu) pri Zalogu ima svoj občni zbor 2. februarja ter priredi ravno na ta dan veselico. Program: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Igra na Ariston. 3. Tombola. 4. Petje, mešan zbor. 5. Ples. Začetek ob 7 uri zvečer. Ustopnina za osebo 10 kr. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Posojilnica v Celji) imela je v 24. dan t. m. svoj občni zbor. Ker je prejšnji načelnik g. Miha Vošnjak odločne izrekel, da ne more več prevzeti posla načelnika, ker je kot državni in deželni poslanec več kot pol leta odsoten, izvolil se je načelnikom g. dr. Josip Sernek z vsemi razen svojega glasa. Kot odborniki izvoljeni so bili gg.: Fran Janeš, trgovec, dr. Ludovik Filipič, odvetnik, Lovro Baš, c. kr. notar, Jožef Žičkar, vikar, prof. Davorin Valenčak, dr. Josip Vrečko, drd. Ivan Dečko, odvetn. kand. in Janez Zupanc, posestnik; vsi v Celji. V nadzorništvo so bili izvoljeni g. Miha Vošnjak, kot predsednik, nadalje gg. prof. Ivan Krušič, Dragotin Vanič, trgovec, vsi v Celji, g. dr. Gustav Ipavc, zdravnik v Št. Juriji na južni železnici in g. Fran Skaza, posestnik v Šmarji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

London 27. januarja. Danes popoldne bil je ministerski svet in ukrenilo se je, da ministerstvo odstopi. Ta ukrep se je takoj kraljici naznanil.

Madrid 20. januarja. Vojaško sodišče obsodilo je vojvodo Seviljskega na osemletno ječo.

Rodez 27. januarja. V rudnikih v Decazeville (dep. Aveyron) je 2000 delavcev delo ustavilo. Ravnatelja vrgli so skozi okno na ulico, kjer ga je množica z nogami teptala, da je kmalu potem umrl. Sedem sto vojakov odposlali so v Decazeville, da naredo mir. Izgredi so nastali zaradi prepričle mezde.

Razne vesti.

* (Najviši stavba) na svetu je ravno dovršeni spomenik Washingtona v Filadelfiji, ki ima podobe obeliska in je 160 metrov visok. Zvonike v Kolonji torej odmeri za 9 metrov.

* (10 milijonov ponarejenih bankovcev.) Iz Rima se brzojavlja: V Kataniji, Palermo in v Cagliari zaprli so nad 30 oseb, ki so ponarejali bankovce. V Kataniji zasegli so tiskovni stroj in za 10 milijonov ponarejenih bankovcev.

Poslano.

Iz Spodnje Šiške 25. januarja.

Prosim Vas, gospod urednik, da mi dovolite še jedenkrat prostora v Vašem cenjenem listu, da odgovorim na včerajšnjo notico „Šiška in Ljubljana“ in popravim dejanske neresničnosti, ki se nahajajo v njej.

Vem, da bi radi videli, da bi se ta pravda že končala, a če pomislite, da je ta pravda mej dvema občinama od prvega začetka vršila se javno, če pomislite, da je mestna občina Ljubljanska imela za zastopanje svojih nazorov na razpolaganje de-

želni odbor, dočim se je naša občina dosedaj samo imela upirati le na Vašo nepristranost, prepričan sem, da tudi sedaj ne boste odrekli nepristranosti slabemu — zatiranemu, ker pokazali ste svoje dni, da so pravici zmirom odprti prostori Vašega lista.

V notici „Šiška in Ljubljana“ trdi gospod pisalec, da je občinski odbor Šišenski sam kriv, ako se bode utelovljenje izvršilo brez odškodovanja. To izvaja iz tega, ker se ni hotel od začetka niti poravnati, pozneje je pa zahteval tako veliko svoto, da je bilo mesto primorano pretrgati vsako daljše pogajanje.

Ta stavek ni nikakor resničen, ker odbor Spodnješišenske občine še dosedaj ni imenoval svote odškodnine, katero zahteva, pač pa se je izrazil v ulogi na deželni zbor, da prosi, da bi deželni odbor posredoval mej občinama in napotil zastopništva obeh, da se potom sporazumljenja poavna. Res je pa tudi dostavil, da nikakor ne more privoliti v polni odstop vseh zahtevanih parcel in da je voljan le proti odškodnini pogajanja pričeti. Ako bode potem ta svota majhna ali velika, razsodilo bi se iz dejanskih dohodkov, katere ima občina dosedaj in katere bode eventuelno imela, in to stališče zdi se mi jedino pravo in pošteno. Ker pa deželni odbor vsled poročila gospodarskega odseka ni uvaževal tega, sklenila se je postava, ki nikake odškodnine ne določuje ne občini Šišenski, ne privatnim, ki bodo vsled odstopa silno zadeti, pred vsem pa posestnik Kolizeja gosp. Withalm, katerega bi spravil ta sklep, ako bi se uresničil, ob polovico njegovega dosedanjega premoženja.

Jaz sem popolnem prepričan, da ministerstvo te postave po sedanjem zapopadku ne more in ne sme priporočati presvitlemu cesarju v potrjenje, kajti vso dosedanje pravo bi se vsled tega predručilo. Ali je iz državnih, deželnih in tudi mestnih interesov neobhodno potrebno, da se odstopi ta del Šišenskega sveta Ljubljanskemu mestu in ali je sploh to stvar primerjati silni potrebi, katerega odločno zahteva premembe, ko svoje dni železnica?

V deželnem zboru se je poudarjalo, da občina Šišenska premalo stori za javno varnost in ta uzrok se je kot glavni steber vseh dokazil za utelovljenje dosledno rabil. Poglejmo si stvar natančneje, pogledimo, če je to opravičeno. Šiška ima tri žandarme za 1600 svojih prebivalcev, mesto pa 13 javnih policistov za 25.000 duš! Kaj dokazuje ta razmera? Li ni sijajen dokaz, da je Šiška glede javnih stražnikov veliko bolj oskrbljena kakor mesto? Če se pa vse jedno meni, da to ne zadostuje, je pa dolžnost deželnega odbora oziroma deželne vlade, da sili občino, da si še več javnih stražnikov preskrbi, nikakor pa ne gre iz tega sklepati, da ker jih sedaj nema, je sploh nezmožna jih kedaj imeti.

Če bi se res smelo tako postopati in če bi res ta postava brez vsake odškodnine zadetim, zadobila najvišjo sankcijo, čestitati bi moral le dvakrat Ljubljanskemu mestu, kajti to bi bil velikanski privilegij, katerega bi tudi Ljubljanski mestni zastop stop izvrševati ne zamudil, opiraje se ravno na ta slučaj glede Šiške.

Vzemimo le jedno primero.

Vsakdo bode pripoznal, da ima Ljubljana, nekaj jako ozkih in kljukastih ulic, da manka prehodov itd. Kake težave ima sedaj magistrat, predno se s kakim lastnikom zemljišča ali hiše pogodi za odškodnino. Ako bi se pa potrdil ta princip, ki se hoče porabiti proti Šiški, kako bi mesto lahko napravljalo ravne ulice, široke trge in obširne nasade in to brez vsake odškodnine. Mislimo si le, kako bi se potem postopalo z gosp. Auer-om, katerega stara hiša res zelo moli v ulico in močno prehod zapira na najživahnejši kraj v Ljubljani, v „Zvezdo“. Nič drugega ne bi bilo treba, ko magistrat bi ga vprašal, hočeš odstopiti ali nečeš. Če bi rekel: nečem, predlagala bi se postava v deželnem zboru, načelnik gospodarskega odseka župan Grasselli bi ustal in rekel: Gospoda slavna, iz policijskih ozirov in iz ozirov olepšanja in razširjenja glavnega mesta je to neobhodno potreba, prostor se mora odstopiti. Ker pa ta „mogotec“ neče naše ponudbe vsprejeti, sedaj pa sklenimo postavo, da mora, in za kazen ne dobi nič odškodnine. Poročevalec bode temu pritrdil rekoč, da je gospod Auer bogat

in da gre tedaj stvar „spielend“. In tako bode slo, kakor je slo pri Šiški in s tistimi dokazili, a la „mogotec“ in „bogati“ in kar je največ vredno brez odškodnine.

No, hvala Bogu, dosedaj še nemamo tega prava, dosedaj še velja načelo, ako obtekoristi oziri odločno zahtevajo, da se kak prostor odvzame, kaka hiša poruši in če se lastnik trdovratno brani od odstopa ali privoljenja in ako se mejse bojno ne morejo pogoditi, ceni se postavnim potom odškodnina in pri tem obvelja. Tako je bilo dosedaj in zanaprej? Ubogi posestniki Ljubljanski, kateri nemate hiš v stavbeni črti!

H koncu notice „Šiška in Ljubljana“ pa:

Če se bode te pa Vi Ljubljanski posestniki javno pritoževali, kakor smo se mi Šiškarji, pisalo se vam bode v odgovor: — „Po takem je vidno, da se vse sedanje pritožbe (tega in tega) neopravičene. Deželni zbor pa je z dotičnim svojim sklepom dokazal, da mu je mar za razvoj in napredek deželnega glavnega mesta in k temu mu mora vsak slovenski rodoljub čestitati“.

Nikdo vam ne bode verjel, da ste pravi domoljubi, da ste dali veliko za „Narodni dom“, ki bode kinčal belo Ljubljano, kakor smo nabrali mi domoljubni Šiškarji v ta namen, blagajnik „Narodnega doma“ bi znal povedati, da nobena vas na Slovenskem ne toliko, — vse zastoni, Vi deželnemu zboru na storjenem sklepu ne bode mogli „čestitati“, ergo neste „pravi slovenski rodoljubi“.

Jasno je! Ali kali?

P.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Tujci:

27. januarja.

Pri **slenu**: Mainke iz Amerike. — Moissman z Dunaja. — Ziermann iz Pragarskega. — Brauner z Dunaja. — Jerše iz Postojne.
Pri **stališčih**: Messner z Dunaja. — Schnapek, Petrovič iz Hrvatskega. — Königstein z Dunaja. — Pollak iz Budimpešte. — Weiss z Dunaja.
Pri **cesarji avstrijskem**: Schwarz iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

26. januarja: Marijana Inglič, gostija, 68 let, Karlovska cesta št. 14, za vodenico. — Aleksander Nekrep, trgovčev sin, 12 let, Spitalske ulice št. 9, za jetiko. — Janez Lamovec, trgovec, 27 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. jan.	7. zjutraj	732-23 mm.	20° C	sl. svz.	obl.	
	2. pop.	732-87 mm.	50° C	sl. svz.	d. jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	733-99 mm.	26° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 3-2°, za 4-6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. —	kr.
Srebrna renta	84 „ 20	„
Zlata renta	112 „ 15	„
5% marena renta	101 „ 20	„
Akcije narodne banke	868 „ —	„
Kreditne akcije	297 „ 40	„
London	126 „ 30	„
Srebro	— „ —	„
Napol	10 „ 02	„
C. kr. cekini	5 „ 94	„
Nemške marke	61 „ 95	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 123 „ —	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 „ 75	„
Ogrska zlata renta 4%	101 „ 10	„
„ papirna renta 5%	92 „ 80	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ 75	„
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	126 „ —	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 50	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75	„
Kreditne srečke	100 gld. 176 „ 50	„
Rudolfove srečke	10 „ 19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 114	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	201 „ 30	„

Št. 1192

(40—3)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da so imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1863, 1864, 1865 in 1866 rojenih domačih mladeničev dogotovljeni in pri magistratu od 23. januarja do 6. februarja t. l.

razporeženi, da jih vsak lahko pregleda in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno vpisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oproščanje od dejanske službe ugovarja in te ugovore tudi dokaže.

Potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 8. dan februarja ob 9. uri dopoldne

v mestni dvorani, in da je vsakemu dovoljeno, udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 19. januarja 1886.

Župana namestnik: Vončina.

Izvrstna, dobra in velik dobiček noseča tovarniška obrt prodaja se na Dunaji

zaradi rodbinskih razmer z ugodnimi pogoji. Strokovnjaškega znanja ni treba. Kateri želé kupiti, se tudi lahko osobno prepričajo o njenem stanju.

Ponudbe pod A. D. 745 na upravništvo tega lista, da jih dalje odpošlje. (41—3)

Važno za trpeče na prsih in plućah.

Neodolno potreben zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za škrofelj-naste, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (673—12)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prodaja posestva

oziroma oddaja v najem.

V trgu **Šmarje pri Jelšah** na Spodnjem Štajerskem odda se takoj zaradi smrti z ugodnimi pogoji v najem, oziroma prodaja pritlična hiša s predhišjem z opeko kritim, s 3 velikimi sobami, kuhinjo, vinsko in zelenjavsko kletjo in podstrešjem ter sobico pod streho. Pri hiši je kolarica z majhno mesarico, hlevi, 2 vrta, pokrito kegljišče in prostor, ki meri 152⁰0, dve njivi s 1147⁰0, travnik s 101⁰0 in pašnik s 132⁰0.

Ta hiša, v katerej je bila poprej strojarija in sedaj že več let gostilna, je pripravnna tudi za vsako drugo podjetje.

Kaj več pove: gospod **Josip Wagner v Šmarji pri Jelšah** in gospod **F. M. Regorschek v Ljubljani.** (52)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Čujte in čudite se!

12.500 kosov

ogrinjal za dame,

popolnem zadosti velika tudi za največjo damo, v vseh modnih barvah, rujavih, sivih, črnih, rdečih, modrih, belih, škotskih in turških itd., prodaja se po

goldinar 1 goldinar

komač proti poštnemu povzetju, da se izpraznijo prostori.

Exporthaus „Zur Austria“, Wien,

Oberdöbling, Mariengasse 31.

(37—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.